

Abstrakt

Současné znalosti o snovacím aparátu pavouků vycházejí zejména ze studia křížáků a příbuzných čeledí, zatímco snovací aparát slíďáků stál dosud v pozadí zájmu. Proto byl pro studium dynamiky snovacího aparátu v průběhu životního cyklu zvolen právě snovací aparát čtyř zástupců slíďáků. Životní cyklus každého z nich je stenochronní, s podobným počtem instarů (7–10), ale odlišnou délkou životních cyklů (1–3 roky). Všechny čtyři druhy se rozmnožují na jaře nebo v létě. Spermie se začínají tvořit ihned po adultní ekdyzi, přičemž u dvou druhů byl pozorován nezvyklý průběh diplotene. Epigamní chování odpovídá tomu, jaké prostředí ten který druh obývá, průběh kopulace je druhově specifický. Následně byla pozorována ontogeneze snovacího aparátu vyvíjejících se mláďat: Snovací aparát začíná být funkční v prvním instaru. Spigoty sekundárních ampulárních, piriformních a téměř všech aciniformních žláz se nesvlékají *in situ*, ale střídají s „tartipores“, což jsou nefunkční útvary vzniklé po ekdyzi ze spigoty funkčního během předchozího instaru. Objevují se proto až od druhého instaru. Žlázy, jejichž spigoty se střídají s „tartipores“, fungují během proekdyze a jejich evoluce souvisí s tím, jak se pavouci během svlékání zajišťují pavučinovými vlákny. Tímto zjištěním byla objasněna dosud sporná funkce aciniformních žláz u juvenilních slíďáků: produkují pomocné „lešení“, které jim jistí tělo při ekdyzi.